

det, indtil de Skib og Ladning vedrørende Anliggender ere ordnede, men han har da Krav paa passende Godtgørelse i den Tid, som hertil medgaar. Der synes mig heller ikke at være noget at indvende derimod, thi det Udtryk „passende Godtgørelse“ udelukker slet ikke, at han muligvis kan faa endogfaa mere end den sædvanlige løbende Hyre. Dertil kommer, at Udtrykket „den sædvanlig løbende Hyre“ ikke er saa godt anvendelig i saadanne Tilfælde, hvor han er kommen fra Skibet. Jeg ser derfor ikke nogen Ubillighed mod Skipperen deri, fordi der jo, som sagt, i dette Udtryk „den sædvanlige løbende Hyre“ ikke ligger noget om, at det skal være en mindre Hyre, tværtimod. Dernæst blev af den samme ærede Taler gjort nogle Bemærkninger ved §§ 132 og 133. Først mente det ærede Medlem, at der var en Slags Modsigelse til Stede mellem § 132, hvor der staar, at Skipperen skal udstede Konnossement, og den næste Paragraf, hvor der staar, at det paaligger Afladeren at forelægge Skipperen de fornødne Eksemplarer til Underskrift. Den Modstrid kan jeg ikke se; thi udstede et Dokument gør man ved at underskrive det, og det kommer ikke her i Betragtning, om man selv har skrevet Teksten til Dokumentet eller ikke. Vi vide alle, at naar man siger: Jeg udsteder en Obligation til den og den, ligger der ikke deri, at jeg selv har skrevet Obligationen, men kun, at jeg har underskrevet den, og jeg bruger det Udtryk: jeg har udstedt Obligationen, lige fuldt, om ogsaa Teksten er skrevet af Kreditor eller af en Prokurator, som det sædvanlig er Tilfældet. Derfor mener jeg ikke, at nogen Misforstaaelse er mulig. — Ogsaa fremhævedes det af samme ærede Taler, at der skulde være en Uklarhed til Stede i § 133, for saa vidt det hedder, at Skipperen er berettiget til at forlange et af Afladeren medundertegnet Eksemplar. Det skulde formentlig være uklart, om dette Eksemplar er en Kopi eller en Original; det er et Spørgsmaal, som, saa vidt jeg skønner, egentlig ikke er tvivlsomt eller overhovedet kan opstaa. Man kan i juridisk Henseende ikke tale om Kopt i det Tilfælde, hvor der foreligger en original Underskrift fra Modparten. Det er ganske vist noget, som i daglig Tale høres; f. Eks., naar nogen lejer en Lejlighed, saa udstedes der en Lejekontrakt, hvoraf Værten i Reglen beholder Originalen, og hvor det saa hedder, at Lejetageren faar Kopien; men det er en unøjagtig Sprogbrug. Naar det Eksemplar, som Værten faar, er underskrevet af Lejetageren, og ombendt, naar det Eksemplar, som Lejetageren faar, er underskrevet af

Værten, saa ere begge Eksemplarer ligegodt Original. Naar Dokumentet er forsynet med Modpartens egen Underskrift, saa er det forbindende for denne. Noget lignende sker her. Det Eksemplar af Konnossementet, som Skipperen beholder, hvad enten man falder det ene eller det andet, er forsynet med Afladerens originale Underskrift, hvoraf følger, at Afladeren og de, som træde i hans Sted, ere bundne derved. — Der blev endvidere gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til §§ 114 og 135. Det er jo muligt, at man kan finde det rigtigt at ændre disse Paragraffer paa lignende Maade som i Sverige, men det er ikke nogen stor Ændring, som kræver lang Tids Overvejelse at bestemme sig til; det er vistnok et uomtvisteligt Spørgsmaal; vist er det, at i mange Forhold navnlig, naar der kun er en enkelt Befragter, og det er Skipperen bekendt, hvem det er, saa skal jeg ikke nægte, at det er naturligt, at Skipperen ved sin Ankomst underretter ham om, at han er kommen, og opfordrer ham til at anvise ham et Sted, hvor han skal lægge sig hen for at løsse; men i mange Tilfælde vil en saadan Regel ikke kunne gælde, saaledes naar Skipperen ikke ved, hvem der er Modtager af Ladningen. Det Tilfælde kan indtræde, hvor han ikke i Forvejen ved det, og Reglen kan heller ikke gælde i det Tilfælde, hvor der er et stort Antal Befragtere, og slet ikke, hvor der er Spørgsmaal om Stykgods. Jeg siger dette, fordi jeg mener, det kan være tvivlsomt, om det er rigtigt at rette i den Retning, som det ærede Medlem omtalte. Jeg vil dog ikke trænge nærmere ind deri, men kun sige, at hvis man finder det, saa er det i alle Tilfælde noget, som ikke kræver lang Tid eller Overvejelse for at blive rettet.

Der blev fra en anden Side gjort nogle Bemærkninger navnlig med Hensyn til, hvad der i Sverige er foretaget. Det er jo ogsaa muligt, at man i Henhold dertil vil komme til at foretage Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Med Hensyn til et Par enkelte vil jeg gøre et Par Bemærkninger, idet jeg tror, at der er nogle af dem, hvor der ikke vil findes Grund dertil. — Jeg skal saaledes først bemærke, at for saa vidt det ærede Medlem for Bræsts Amts 6te Valgfres (Vojssen) bemærkede, at det kunde være rigtigt at følge den svenske Lov i ikke at admitttere Underpant i Skibe, vil jeg dertil sige, at det er i Grunden noget, som jeg personlig meget godt kan sympatisere med; men det hænger saaledes sammen dermed, at Sverige overhovedet ikke har og, saa vidt jeg i dette Øjeblik ved, aldrig nogen Sinde